

عنوان مقاله:

جمهوری اسلامی ایران و مدیریت موازنه قوا در جنگ تحمیلی (مطالعه موردی اتحاد ایران با گروه های کرد عراقی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات دفاع مقدس، دوره 3، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

محمدعلی شیرخانی - دانشیار گروه روابط بین الملل دانشگاه تهران، تهران، ایران

اردشیر پشنگ - کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه تهران، تهران، ایران

کامران کرمی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جنگ ایران و عراق از مهمترین وقایع بین المللی در اواخر نیمه دوم سده بیستم به شمار می رود. جنگ مذکور پس از پیروزی انقلاب اسلامی از سوی عراقی و متحدانش به ایران تحمیل گردید و طی آن عراق کوشید با استفاده از وضعیت نسبت بی ثبات داخل ایران، انزوای بین المللی این کشور پس از واقعه اشغال سفارت آمریکا، داشتن حمایت های منطقه ای و فرامنطقه ای قابل توجه و نیز با اتکا به ارتش سازمان یافته اش از یکسو بخش هایی از خاک ایران را جدا کرده و از سوی دیگر منجر به سقوط نظام جمهوری اسلامی ایران و در نتیجه رفع خطر سرایت ارزش های انقلاب به جامعه عمدتاً شیعه خود شود. عراق در موازنه قوای منطقه ای دارای وضعیت بهتری بود در نتیجه، ایران برای جبران فقدان متحدان منطقه ای، به سمت مدیریت توازن قوا از طریق ایجاد اتحاد با گروه های غیردولتی و نهضت های آزادی بخش از جمله کردهای عراقی حرکت کرد. مقاله پیش رو به دنبال بررسی عوامل موثر در همگرایی میان ایران و کردهای عراق در حین جنگ با عراق با استفاده از نظریه حامی پیرو برآمده است.

کلمات کلیدی:

جنگ ایران و عراق، معارضان مسلح عراق، احزاب کرد، حزب دموکرات کردستان، حزب اتحادیه میهنی کردستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373225>

